

Π Υ Ρ Ε Ο Ε ΒΟΡΕΙΟΥ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ναυαρίνου 8. Τηλ. 3629.769

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ, ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1981

ΕΤΟΣ Η', ΠΕΡ. Β', ΑΡ. ΦΥΛ. 58 (95) ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 10

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΥΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Υπεύθυνος εκδόσεως ΗΛ. ΚΩΝΣΤΑΣ

1981

ΣΤΟΧΑΣΜΟΙ ΕΝΟΣ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΟΥ

Ανέτειλε τὸ νέον ἔτος 1981. Ἡρθ' ἡ Πρωτοχρονιά. Ὁ κόσμος ὅλος ἀνταλλάσσει εὐχὲς γιὰ ἓνα καλύτερο χρόνο, γιὰ ἓνα εὐτυχισμένο μέλλον καὶ παγκόσμια εἰρήνη. Ὅλοι γιὰ εἰρήνη καὶ δημοκρατία εὐχονται. Ὅμως ὁ καινούριος χρόνος ἔρχεται φέροντας μαζί του μαύρα σύννεφα, πὺν ἀπειλοῦν νὰ παρασύρουν τὴν ἀνθρωπότητα σὲ μεγάλη θύελλα, ἴσως καὶ στὴν ὁλοκληρωτικὴ τῆς καταστροφῆς, ἂν δὲν ἐπικρατήσουν λογικώτερες σκέψεις. Ἡ μύρη ἡπείρος εἶναι τὴν πεδίο, πὺν ἀνταγωνίζονται δύο ὑπερδυνάμεις, ποιά νὰ ἐπικρατήσῃ καὶ νὰ γίνῃ κυρία τοῦ μαύρου χρυσοῦ, ἐνῶ ἡ Δύσις ἀμέριμνη ἐκφράζει εὐχολογία γιὰ τὴν κινδυνεύουσα εἰρήνη, χωρὶς ν' ἀντιλαμβάνεται τὸν ἐσωτερικὸν κίνδυνον, πὺν παρασκευάζουν οἱ ἀσύδοτες ἐρυθρὲς ταξιαρχίες, μὲ κέντρο τὴν Ἰταλία.

Στὴ Βαλκανικὴ ἐπικρατεῖ φαινομενικὴ γαλήνη, χωρὶς νὰ ξέρῃ ὁ ἐλεύθερος κόσμος τί σκοποὺς κρύβει πίσω τῆς. Στὴ γειτονιά μας ἓνα μικροσκοπικὸ κράτος, νάνος τῆς Βαλκανικῆς, ἀπομονωμένο ὁλοκληρωτικὰ ἀπὸ τὴν Ἀνατολὴ καὶ τὴ Δύση, μὲ τὸν πρωτόγονον κομμουνισμό του, καυχᾶται πὺς εἶναι τὸ μόνο γνήσιο μαρξιστικὸ καὶ λενινιστικὸ καθεστῶς τοῦ κόσμου, καταπιέζοντας τὸ λαὸ του, πὺν εἶναι ἄξιος καλύτερας τύχης, καὶ μέσα στὸν ὁποῖον ζοῦν τριακόσιες ὡς τετρακόσιες χιλιάδες ἀδέλφια Βορειοηπειρώτες, σὲ βαθιὰς νυχτιάς σκοτάδι.

Πρὶν δέκα χρόνια, στὴν ἐποχὴ τῆς δικτατορίας τῶν συνταγματαρχῶν, ἀποκαταστάθηκαν οἱ σχέσεις ἀνάμεσα στὰ δύο κράτη, τὴν Ἀλβανία καὶ τὴν Ἑλλάδα, ἐμπορικὲς στὴν ἀρχή, καὶ ὕστερα σὲ διπλωματικὸ ἐπίπεδο, χωρὶς ὡς τώρα νὰ ξέρουμε, μὲ ποιούς ὁρους ἔγινε ἡ περίφημη αὐτὴ ἀποκατάσταση καὶ ποιά εἶναι ἡ θέση τοῦ βορειοηπειρωτικοῦ.

Ἀλβανικὴ πρεσβεῖα στὴν Ἀθήνα μὲ πολυάριθμον προσωπικὸ, ἑλληνικὴ στὰ Τίρανα μὲ ὀλιγάριθμον. Ἐλεύθεροι οἱ διπλωματικοὶ ἀντιπρόσωποι τῆς Ἀλβανίας ἀλωνίζουσι ὅλη τὴν Ἑλλάδα, μὲ ἄδεια οἱ Ἕλληνες ἀντιπρόσωποι στὰ Τίρανα ἐπισκέπτονται τὴν ὁρεια καὶ κεντρικὴ Ἀλβανία, καὶ κατ' οὐδένα τρόπον ἢ σπάνια τοὺς δίνεται ἡ ἄδεια νὰ ἐπισκεφθοῦν τὶς ἐπαρχίες τῆς Β. Ἡπείρου, ὅπου ζῇ σὲ ἀθλίες συνθήκες συμπαγῆς ἑλληνικὸς πληθυσμός.

Καὶ στοχαζόμαστε, σὲ ποιούς σκοποὺς ἀπέβλεπε ἡ ἀποκατάσταση τῶν διπλωματικῶν σχέσεων, νὰ ὠφεληθοῦν οἱ Ἀλβανοὶ ἢ ἐξ ἴσου καὶ οἱ δύο λαοί. Ἡ δικτατορία τῶν συνταγματάρχων πιεζομένη, ποῖος ξέρει καὶ ἀπὸ ποίους, ἀνοιξ' ἓνα παράθυρον στὸ γειτονικὸ καὶ ἐρμητικὰ κλεισμένο κράτος, ἢ μεταπολίτευση ἀνοιξε ἀπερίσπαστα διάπλατα τὶς πύλες, χωρὶς νὰ ἐξετάσῃ τί προέκυψε γιὰ τὴ χώρα ἀπὸ τὴν

ἐποχὴ τῆς ἀποκαταστάσεως τὸ 1971 ὡς τὸ 1974, πὺν ἐπωμίστηκε τὶς τύχες τῆς πατρίδος.

Μὲ τὴν ἀπόλυτη ἐλευθερίαν στὴ δημοκρατικὴ Ἑλλάδα, οἱ Ἀλβανοὶ διπλωματικοὶ ἀντιπρόσωποι ἄρχισαν μίαν ἀνευ προηγουμένου προπαγάνδα σ' ὅλη τὴν Ἑλλάδα, περιτρέχοντες τὶς μεγάλες πόλεις, κωμοπόλεις ἀλβανόφωνες καὶ προβάλλοντες ἄφοβα τὰ μεγάλα... ἐπιτεύγματα τοῦ σοσιαλιστικοῦ τους παραδείσου. Κηρύσσουν ἀναίσχυντα, πὺς δὲν ὑπάρχει βορειοηπειρωτικὸ ζήτημα, βρίζουν τοὺς βορειοηπειρώτες ἀγωνιστὲς ὡς «ἐπαγγελματίες βορειοηπειρώτες» καὶ παρακολουθοῦν ἄγρυπνα κάθε κίνηση τῶν βορειοηπειρωτικῶν ὁ-

τικὰ γράμματα γι' ἀξιωματούχους τοῦ Κόμματος, γιὰ διανοούμενους, γιὰ καθηγητὲς τοῦ πανεπιστημίου, καὶ ὅπως εἶναι ἐπόμενο οἱ... Ἕλληνες μαρξιστὲς γίνονται δεκτοὶ μὲ τιμὲς καὶ ἄλλες ἐκδηλώσεις, συνεστιάσεις, ἐκδρομὲς κ.λ.π.

Ἐπιστρέφοντες στὴν Ἑλλάδα οἱ φιλοξενούμενοι τοῦ Χότζα, γίνονται οἱ καλύτεροι ὕμνωδοί του, μὲ δημοσιεύματα στὶς φιλικὲς τοὺς ἐφημερίδες, στὰ περιοδικὰ, στὰ πολλὰ βιβλία γιὰ τὴν Ἀλβανία, πὺν ἐκδίδουν, μὲ διαλέξεις καὶ ὁμιλίες. Ὅμως γιὰ τὶς 300 - 400 χιλιάδες βορειοηπειρώτες οὔτε λόγος. Αὐτοί, σύμφωνα μὲ τοὺς Ἕλληνες μαρξιστὲς δὲν ὑπάρχουν πιά, ἔγιναν ἓνα μὲ τοὺς Ἀλβανούς, ἀφωμοιώθηκαν, καὶ ἔτσι ὑπάρχει, ὅπως θὰ ἔλεγε ὁ Χίτλερ καὶ ὁ Γκαίμπελς: «ἓνας λαός, ἓνας ἀρχηγός».

Τὸ Κόμμα δὲ θέλει διακρίσεις. Ὡς τὸ 1967 τὸ Κόμμα διατηροῦσε τὰ προσχήματα, ἄφηνε φαινομενικὰ ἐλεύτερη τὴ θρησκείαν, ἐτύπωνε μ' ἐξοδὰ τοῦ ἐκκλησιαστικὰ βιβλίου γιὰ τὶς ὁρθόδοξες ἐκκλησίες — στὴν ἀλβανικὴ γλῶσσα ἐννοεῖται —. Τὸ 1967 μὲ τὴ λεγομένη «μορφωτικὴ ἐπανάσταση» καὶ τὶς πλάτες τῶν Κινέζων, ὁ Χότζα πέτυχε τὸ ποθοῦμενον, κατάργησε τὴ θρησκείαν, γιὰ νὰ ἀφομοιώσῃ τὸ ἑλληνικὸ στοιχεῖο μὲ τὸ τουρκαλβανικὸ, ξύρισε παπάδες, ἐκλείσει ἐκκλησίες, ἔκαψε τὰ ἱερὰ βιβλία, ἐφυλάκισε καὶ ἐξόρισε τοὺς ἀντιδραστικούς. Γι' αὐτὰ οἱ γραικύλοι μας τηροῦν μυστικὴ σιγή.

Ὅμως οἱ Ἕλληνες ὁμοϊδεάτες τοῦ Χότζα στὴν Ἑλλάδα ἀνακάλυψαν καὶ λησμονημένη θεωρία. Ἀλήθεια, τί σοφία! Μηχανικοὶ, δικηγόροι, δημοσιογράφοι, ποιητὲς καὶ λογοτέχνες, χωρὶς εἰδικὲς ἱστορικὲς καὶ λαογραφικὲς σπουδές, χωρὶς ἴχνος ντροπῆς, ξανάφεραν οἱ πάνσοφοι στὴν ἐπιφάνεια παλιὰ καὶ ξεπερασμένη θεωρία, τὴ θεωρίαν τοῦ Φαλμεράγιερ, γιὰ τὴν νεοελληνικὴ ἐθνότητα, πὺς εἶναι δηλ. κράμα σλάβων καὶ Ἀλβανῶν, πὺν κατέκλυσαν τὸ Μεσαίωνα τὴν Ἑλλάδα!

Μὲ τὰ ἀνιστόρητα καὶ παιδαριώδη δημοσιεύματά τους οἱ σύγχρονοι γραικύλοι πασχίζουν νὰ ξεσηκώσουν ὀλίγους ἀλβανόφωνους τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος, πὺς εἶναι ἀπόγονοι τῶν Ἀλβανῶν, καὶ ἔτσι στὸ 1981 νὰ δημιουργήσουν θέμα ἀλβανικῆς μειονότητας. Σὲ ποιὸν τάχα σκοπὸ ἀποβλέπουν οἱ ἐνέργειες τῶν αὐτοδίδαχτων γραικύλων;

Ἀράγε δὲ βρίσκεται εἰδικὸς ἐπιστήμων νὰ εἰσὶν τὰ πράγματα στὴ θέση τους μ' ἀτράνταχτα ἐπιστημονικὰ ντοκουμέντα;

Τί κάνουν οἱ κ.κ. ἀθάνατοι τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν; Μὲ τί ἀσχολοῦνται; Τί περιμένουν καθεύδοντες;

Αἰδῶς Ἀργεῖοι! HANNIBAL ANTE PORTAS.

LIBËR
I SHËRBESAVE TË SHENJTA
TË
KISHËS ORTHODHOKSE
I RISHQYRTUAR DHE I PLOTËSUAR

BOTOHET ME BEKIMIN DHE APROVIMIN E SINODHIT
TE SHENJTE TË KISHËS ORTHODHOKSE AUTOQEFAL
TE SHQIPERISE

TIRANE, 1961

Τὸ Κομμουνιστικὸν καθεστῶς τῶν Τιράνων ὡς τὸ 1967, πὺν κατήργησε τὴν θρησκείαν, ἐξέδιδε θρησκευτικὰ βιβλία γιὰ τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν τῆς Ἀλβανίας. Ἀνωτέρω βιβλίον Ἀκολουθιῶν σὲ ἐπισημνῆ καὶ θελτιωμένην ἑκδοσιν. (Βλ. ORIENTE CRISTIANO, 4 (1978), βιβλ. Νικ. Παπαδοπούλου).

γανώσεων, μὲ ἀντικειμενικὸ σκοπὸ νὰ ἐκδικηθοῦν τοὺς συγγενεῖς τους, πὺν ζοῦν σκλαβωμένοι στὴν Ἀλβανία.

Καὶ τὸ κακὸ δὲν περιορίζεται ὡς ἐδῶ. Στὴ σημερινὴ δημοκρατικὴ Ἑλλάδα ἀνακάλυψαν οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ Χότζα ὁμοϊδεάτες τους, μαρξιστὲς καὶ λενινιστὲς. Μ' αὐτοὺς ἄρχισαν ἄφοβα στενὴ συνεργασία. Μὲ πολλὰ διασυνδέσεις, πὺν ἔχουν μαζί τους διευκολύνονται νὰ πάνε στὰ Τίρανα, ἐφοδιάζονται μὲ συστα-

ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΑΟΙ

Η πρωτοχρονιά και τὰ Θεοφάνεια στὸ Μπουλιαράτι

1. Ἡ Πρωτοχρονιά.

Τὴν πρώτη μέρα τοῦ νέου χρόνου οἱ ἄνθρωποι τῆς γιορτάζουν μὲ χαρὲς καὶ γλέντια, γιὰ νάναι καὶ ὅλος ὁ χρόνος χαρούμενος καὶ εὐτυχισμένος. Ξεπροβοδοῦν τὸν παλιὸ καὶ ὑποδέχονται τὸν καινούργιο μ' ἐλπίδες, ἀλλὰ καὶ μὲ κάποια ἀνησυχία. Ἀθέσαιο εἶναι τὸ μέλλον. Ἡ ἀθεοαίτητα εἶναι πῶς ἐντονη στοὺς ἀγρότες καὶ τοὺς χωρικοὺς, πὺλ ἡ ζωὴ τους ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴς καιρικές συνθήκες. Ἀπ' τὸν καιρὸ θὰ ἐξαρτηθῇ, ἂν τὰ ζῶα τους καὶ τὰ γέννηματα πᾶνε καλά. Γιὰ τοῦτο καὶ τὰ ἔθιμα τῆς Πρωτοχρονιάς γιὰ τοὺς ἀγρότες σ' ἔνα σκοπὸ ἀποβλέπουν. Στὴν ἐξασφάλισι τῆς ὑγείας τῶν ἀνθρώπων καὶ τῆς καρποφορίας τῆς γῆς.

Ἡ θ α σ ι λ ό π ι τ τ α: "Ὅπως τὰ Χριστούγεννα θασικὸ ἔθιμο εἶναι οἱ θηγιάντες μὲ τὸ μέλι, ἔτσι καὶ τὴν Πρωτοχρονιά τὸ πῶ χαρούμενο καὶ ἐντυπωσιακὸ ἔθιμο εἶναι ἡ θασιλόπιττα. Ἡ θασιλόπιττα στὴ Δερόπολη γίνε-

Ἀπὸ τὸ βιβλίο Μπουλιαράτι τοῦ ΧΡ. ΚΑΔΥΒΟΠΟΥΛΟΥ

ται μὲ κοφτὸ, ἡ γλυκὸ τραχανά, αὐγά, γάλα, τυρὶ, θού-
τυρο καὶ πέτουρα. Τὶς θασιλόπιττες φτιάχνουν ἀπ' τὴν παραμονὴ τῆς Πρωτοχρονιάς καὶ ὥπως τὰ Χριστούγεννα μὲ τὴς θηγιάντες, ἔτσι καὶ τώρα δὲν ξεχνοῦν τοὺς τσομπάνους.

Στὴ θασιλόπιττα, πὺλ θὰ φᾶμε τὸ μεσημέρι τῆς παραμονῆς, ἐάζουν καὶ τὸ χρυσὸ νόμισμα, γιὰ νὰ ἰδοῦν ποῖος θάνατ' ὁ τυχερὸς τῆς καινούργιας χρονιάς. Τὴν κόβουν σὲ τόσα κομμάτια, ὅσα εἶναι καὶ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας, ὅπου τὴν πρώτη θέσι παίρνουν οἱ ξενιτεμένοι. Κόβουν ἐπίσης ἕνα κομμάτι καὶ γιὰ τὰ ζῶα τοῦ στάβλου καὶ γιὰ τὰ πρόβατα καὶ ἕνα γιὰ τὸ σπιτί.

Τὸ κομμάτι τῆς θασιλόπιττας γιὰ τὸ σπιτί εἶναι ἔθιμο παλαιὸ καὶ θὰ προωρίζεται, χωρὶς ἄλλο γιὰ τὸ στοιχειὸ τοῦ σπιτιοῦ, τὸν ἀγαθὸ δαίμονα τῶν ἀρχαίων, τὸν προστάτη τοῦ σπιτιοῦ, πὺλ παρουσιαζόταν μὲ τὴ μορφή μεγάλου φιδιού.

Ἡ πίστις ὅμως στὸ στοιχειὸ τοῦ σπιτιοῦ ἔχει ξεπέσει σιγά - σιγά καὶ λίγοι θάνατ' ἐκείνοι, πὺλ θὰ τὸ θυμοῦν ἀκόμη. Τὸ φίδι τώρα τοῦ σπιτιοῦ, ἄμα τὸ θροῦν, τὸ σκοτώνουν.

Ἡ ἔ μ π υ ρ ο σ κ ο π ι α. Οἱ Μπουλιαρατινοί, ὅπως φυσικά καὶ ὅλοι οἱ Δερόπολιτες, θέλουν νὰ μαντέψουν ἀπ' τὴν ἀρχή, πᾶς θὰ πᾶει ὁ καινούργιος χρόνος. Χριστιανοὶν διάφορους τρόπους, ἐξετάζουν τὸ χένι τῆς κόττας, τὰ σπάκνια τοῦ γουρουνιού καὶ τὴν ὁμοπλάτη τοῦ ἀρνιού. Ἐνὰς ἄλλος τρόπος εἶναι καὶ ἡ ἔμπυρροσκοπία. Προσέχουν δηλαδὴ τὸν κρότο, πὺλ θγάζουν τὰ φύλλα ἀπὸ μιά τούφα πουρνάρι, ἡ κοφτανέτσι, πὺλ καίνε στὴ φωτιά.

Τὸ πρῶτ' τῆς Πρωτοχρονιάς καὶ τὴν ὥρα, πὺλ ἡ οἰκογένεια εἶναι μαζεμένη παραστὰς, φέρνουν καὶ τὰ ὀφθαλμοὶ ἀπὸ πουρνάρι, ἡ κοφτανέτσι. Τὴ ρίχνουν στὴ φωτιά καὶ λένε:

«Μπρούσια ἀρνιά, μπρούσια πουλιά
ἀρνιά κατσιάκα θηλυκά
παιδιά, μουσκάρια ἀρσενικά».

Ἀπὸ τὸν κρότο, πὺλ κάνουν τὰ ἀγκαθωτὰ φυλλαράκια θγάζουν συμπεράσματα γιὰ τὸν καινούργιο χρόνο. Μὰ ἀπ' τοὺς στίχους φαίνεται, ὅτι τὸ ἔθιμο δὲν ἀποβλέπει μόνον σὲ νὰ μαντέψουν τὸ μέλλον, ἀλλὰ καὶ γιὰ νὰ ἐκφράσουν εὐχὲς γιὰ ἀφθονία καὶ εὐτυχία. Χαρακτηριστικὴ εἶναι ἡ εὐχή, μὲ τὴν ὁποία ζητοῦν τ' ἀρνιά καὶ τὰ κατσιάκα νάναι θηλυκά, γιὰ ν' ἀβγάτισει τὸ κοπάδι, ἐνῶ τὰ παιδιὰ καὶ τὰ μουσκάρια νάναι ἀρσενικά γιὰ ν' ἀβγάτισουν οἱ καλλιεργητές, καὶ τὰ ζευγάρια τῶν βοδιῶν γιὰ τὴν καλλιέργεια τῆς γῆς.

Τὸ ἔ θ ι μ ο τῆς σκοποβολῆς. Τὸ ἀπόγευμα τῆς Πρωτοχρονιάς οἱ Μπουλιαρατινοὶ μαζεύνονται σὲ τὸ Κόνισμα (εἰκονοστάσι) τοῦ Ἀη-Βασίλη, κἀνάνε ὁσπεριὸν καὶ κατόπι διασκεδάζανε μὲ τραγούδια καὶ χοροὺς.

Στὰ παλαιότερα χρόνια καὶ ὡς τὸ 1918 κἀνάνε καὶ ἀγώνες σκοποβολῆς. Ἀπὸ τὴ θέσι τοῦ Ἀη Βασίλη πυροβολοῦσαν πρὸς τὴν ἀπάντη ράχη τοῦ Προσπύλου. Σ' ἕνα ὅρμα ἔστησαν μίαν πλάκα καὶ οἱ σκοπευτὲς προσπαθοῦσαν μὲ τὰ ντουφέκια νὰ τὴν πετύχουν. Ἡ σκοποβολὴ θα-
στοῦσε ὄρες καὶ γινόταν μὲ ἀπόλυτὴ τάξη.

Ποιὰ ἦταν ἡ θαυτοτερὴ αἰτία τοῦ ἔθιμου δὲν μπορεῖ-
σαμε νὰ μάθουμε.

Τὸ ἀ μ ἱ λ ι ο τὸ νερό. Τὴ νύχτα τῆς Πρωτοχρονιάς κοντὰ σὲ ἡμερωμάτα οἱ κοπέλλες τοῦ χωριοῦ πη-
γαίνανε σὲ τὸ πηγάδι μὲ μίαν θαρράλα ζωομένη στὴν πλά-
τ' τους καὶ κλέβανε τὸ νερό. Πηγαίνανε ἀμύλητες, θγάζ-
ζανε νερό, γέμιζαν τὶς θαρέλες καὶ ὕστερα σὰν φτάνανε

ΔΡΟΠΟΛΙΤΙΚΑ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΑ

Τύπος Μπουλιαρατινῆς γυναίκας.

στὸ μεσοχώρι μιλούσανε. Λέγανε εὐχὲς μεταξὺ τους καὶ ἀρχίζαν τὸν χορὸ. Αὐτὸ τὸ ἔλεγον ἀμύλητο νερό καὶ σύμ-
φωνα μὲ τὸ ἔθιμο ἡ καινούργια χρονιά δὲν ἔπρεπε νὰ
θῆρὶ σὲ τὸ σπιτί νερό τῆς περασμένης χρονιάς. Χύνανε ὅλο
τὸ παλιὸ νερό καὶ γιόμιζαν τὰ κανάτια, τὶς ὀκάρες καὶ
τὶς θαρέλες μὲ νερό τῆς νέας χρονιάς.

Τὸ ἔ θ ι μ ο τῶν τυχερῶν παιγνι-
δ ῶ ν. Τὴ νύχτα τῆς Πρωτοχρονιάς οἱ ἀντρες τοῦ χω-
ριοῦ μαζεύνονται σὲ καφενεῖα καὶ παίζουν χαρτιά καὶ
ἀλλὰ τυχερά παιγνίδια. Τὸ κάνουν γιὰ τὸ καλὸ τοῦ χρό-
νου.

Ἀφιέρωμα στοὺς ἡρώϊκους Νεκροὺς καὶ ἐπιζῶντες τοῦ ἱστορικοῦ «ΟΧΙ»

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ ΣΤΟ ΒΟΡΕΙΟ-ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ

Πέρασαν σαράντα χρόνια ἀπὸ τότε πὺλ ὁ Ἑλληνικὸς Στρατὸς «αὐτοελάβε» μὲ τὴν ἑπι-
λόγη καὶ τὴν θάρση τῆς Πα-
ναγίας παντοῦ σ' ὅλο τὸ Μέτω-
πο, πᾶν καὶ σὰ θούνα τῆς
Β. Ἡπείρου τὰ Στρατεύματα
τοῦ Ντοῦσε...

Ἦταν παραμονὴ Πρωτοχρο-
νιάς τὸ 1940, ὅταν ὁ Ἑλλη-
νικὸς Στρατὸς — τὰ παιδιὰ τῆς
ΕΛΛΑΔΟΣ — προχωροῦσαν
πρὸς τὸ Τεπελένι. Εἰμεθα κά-
ποιο κοντὰ σὲ χωριὸ Γκουσμά-
ρι - Κουρδελέσι. Νοτιοδυτι-
κῶς τῆς Τρεμπέτινας. Ἀπέναν-
τι μας καὶ εἰς ἀπόστασιν ὀλί-
γων χιλιομέτρων εἰσέλκεται ἡ
διάβασις τῆς Σαλαρίας. Ἐκεῖ
ὁ ἐχθρὸς ἔχει παρατάξει καὶ

Ἡ π ἱ τ τ α μ ἔ κ ό τ τ α. Οἱ Δερόπολιτες
νοικοκυρὲς συνθίζον καὶ φτιάχνουν τὴν Πρωτοχρονιά
κοτόπιττα. Τὸ ἔχουν σὲ καλὸ. Τὸ λένε καὶ οἱ σίτοι.

«Κόττα πίττα τὸ Γενάρη
κόκορας τὸν Ἀλωνάρι».

2. Τὰ Θεοφάνεια.

Στὴ γιορτὴ τῶν Θεοφανείων, ἡ κοινὴ τῶν Φώτων, ἐπι-
κρατοῦν τὰ ἴδια ἔθιμα καὶ συνήθειες, ὅπως καὶ στὶς προ-
γούμενες γιορτές. Τὸ ἰδιαίτερον τῆς ἡμέρας αὐτῆς εἶναι
ὁ ἀγασμός τῶν οὐράτων — Μετὰ τὴν λειτουργία θγάνει
ὁ παπάς μὲ τοὺς ψαλτὰδες καὶ τὸ ἐκκλησιαστικὸν σὲ προ-
αῖλο, ὅπου πᾶν στὴν ἐξέδρα γίνεται ὁ Μέγας Ἀγιά-
σμος. Στὸ Μπουλιαράτι ἔχουν μιά ὥρασι λιθόχτυπη ἐξέ-
δρα. Στὸ τέλος τοῦ ἀγιασμοῦ παίρνουν ὅλοι σὲ ποτὴ
ράκι τους, ἡ εἰς ἄλλο δοχεῖο, λίγο ἀγίασμα καὶ τὸ πᾶνε
στὸ σπιτί. Ἐκεῖ πίνουν ἀπὸ λίγο ὅλοι καὶ ὕστερα τὸ ἀνα-
κατεῦνουν σὲ πολὺ νερό.

Ἀπ' τὸ ἀγασμένο νερό ραντίζουν τὸ σπιτί, τὰ κατώ-
γεια καὶ τοὺς στάβλους, τὰ ζῶα τοῦ σπιτιοῦ καὶ τὴν στά-
νη, καὶ ἀκόμα ραντίζουν καὶ τοὺς κήπους καὶ ὅπου εἶναι
δυνατὸ καὶ τὰ χωράφια. Αὐτὸ τὸ κάνουν γιὰ νὰ δοθή-
σουν τὴν θλᾶσση καὶ τὴν καρποφορία. Γιὰ νὰ δέσουν
μάλιστα καρπὸ τὰ δέντρα τοῦ κήπου, κάνουν καὶ κάτ' ἄλλο.
Τοὺς δένουν τὸν κορμὸ μὲ κλωνὶ βρύσχαρος.

Στὴ θαυματουργικὴ δύναμι τῶν ἀγιασμάτων καὶ τῶν
θρυσερῶν νερῶν γενικά, πίστευαν καὶ οἱ ἀρχαῖοι. Τὰ
νερά τῶν ποταμῶν, τῶν λιμνῶν καὶ τῶν πηγῶν τὰ
θεωροῦσαν ἱερά.

Χ ο ρ ο ἱ καὶ δ ι α σ κ ε δ ᾶ σ ε ι ς. Σ' ὅλη τὴ
διάρκεια τῶν ἑορτῶν τῶν Χριστουγέννων, τῆς Πρωτο-
χρονιάς καὶ τῶν Φώτων γίνονταν δημόσιοι χοροὶ καὶ διασκε-
δάσεις. Μαζεῦνταν οἱ νέοι καὶ νέες στὰ χοροστάσια καὶ
ἐστήναν τὸν χορὸ. Οἱ ἡλικιωμένοι καθισμένοι γύρω στὰ
πεζούλια σεργιανίζαν. Ἀλλες ὁμάδες ἀπὸ χωριανούς μα-
ζεῦνταν στὰ καφενεῖα, ἡ πῆγανταν σὲ φιλικὰ σπιτία,
ὅπου οἱ νοικοκυραιοὶ τοὺς πρόσφεραν πιόττα καὶ μεζέδες
καὶ ἐκεῖ τραγουδοῦσαν καὶ γλέντοῦσαν. Ἡ εὐθυμία καὶ
ἡ χαρὰ ἦταν γενική. Ὁ καθένας μὲ τὸν τρόπο του δια-
σκεδάζε καὶ γλέντοῦσε.

Π ρ ο λ ῆ ψ ε ι ς καὶ δ ε ι σ ι δ α ι μ ο ν ι ε ς.
Ἐκτὸς ἀπ' τὰ ἔθιμα, ἐπικρατοῦσαν τὴν ἡμέρα τῆς Πρω-
τοχρονιάς στὴ Δερόπολη καὶ πολλὲς προλήψεις καὶ δεισι-
δαμονίες. Στὰ παλαιότερα χρόνια ἐπικρατοῦσαν περισ-
σότερες, ἀλλὰ ὁ πολιτισμὸς τὶς ἔχει ἐξαλείψει.

Μόλις ἡμερωμαί, προσέχουν τὸν ἄνθρωπο, πὺλ θὰ
π ρ ω τ ο ἱ δ ο ὦ ν. Πρέπει νὰ εἶναι πρόσωπο μὲ καλὸν
ἀγγελο, καλοὶσκιωτο καὶ μὲ καλὸ γούρι. Καλὰ εἶναι νὰ
ἰδοῦν πρόβατα, ἡ τὰ λιθᾶδια καὶ τὰ χιονισμένα δυνά.
Τὰ πρόβατα, πὺλ θὰ ἰδοῦν πρέπει νὰ εἶναι ἄσπρα. Τὸ
μ α ὀ ρ ο χ ρ ὼ μ α δὲν τῶχουν σὲ καλὸ.

Τὸ χ ι ὀ ν ῖ, πὺλ πέφτει τὴν Πρωτοχρονιά εἶναι
καὶ αὐτὸ καλὸ σημάδι. Προηγγίνει εὐτυχία. Ἐπίσης τὴν
ἡμέρα αὐτῆς τῶχουν σὲ κακὸ νὰ δύνουν δανεικά. Διὰ
μὴν δῶρα. Προσέχουν νὰ μὴ κλάψουν, γιὰ νὰ μὴ κλαί-
νε ὅλο τὸ χρόνο. Γέλια καὶ χαρὲς ἔχουν ὅλη τὴν ἡμέρα
γιὰ νὰ εἶναι γελαστοὶ καὶ χαρούμενοι ὅλο τὸν χρόνο.

Τοῦ κ. ΝΙΚ. ΜΠΑΛΟΥΤΙΑ, Ταξιάρχου ἑ. ἀ.

πρόποδας πὺλ ὅρους Σχετριβί-
τας, πὺλ δεσπόζει τοῦ περὶ
ἐδάφους.

Πικρὸν χιόνιν σκεπάζει τὰ
βουνὰ καὶ τὰ φαράγγια. Τὰ
ἀπέναντι μας ὄρηματα εἶναι
ἰδανικά παρατηρητήρια διὰ τὸν
ἐχθρὸν διότι οὔτε μίαν πετυχὴ
ἔχει τοῦ ἐδάφους πὺλ κατέχοντες
ἡμεῖς εἶναι κεκαλυμμένη.

3112)40

Ἡ πυροβολαχία μας (ὁρει-

τὸ ὕψος τὸν Λόχων τοῦ Πε-
ζινοῦ μας.

Ὁ χειμῶνας εἶναι βαρὺς αὐ-
τὴ τὴ χρονιά, ἀλλὰ σήμερα, γιὰ
πρῶτ' φορά, φάνηκε ὁ ἥλιος
στὴν περιοχή ἔκτετα ἀπὸ δύο
μῆνες καὶ προσοδίδει μιά ἐξαι-
ρετικὴ λαμπρότητα στὴν κατά-
λειψη ἀπὸ χιόνια φύση, μεταγί-
ζοντας κάπως τὸ κρῖο. Ἀνα-
πνεύει ἀνὰ τέσσαρες. Ἐπὶ
φορὰς δι' ὀλοκλήρου τῆς Πρω-
τοχρονιάς.

—Τὶ συμβαίνει;

—Νὰ ἐτοιμασοῦν τὰ πυρὸ
δόλα, ὀλῆματα καὶ ὅλοι οἱ πυ-
ροβολοὶ.

Σὲ πέντε λεπτά ὅλα εἶναι ἐ-
τοιμα. Ἀκολουθεῖ τὸ παρρηγι-
ακὸν ἐκ τοῦ παρατηρητηρίου
ΣΤΟΧΟΣ Ι' «Θερισμός τῆς
στρεφῶν ἀνὰ τέσσαρες. Ἐπὶ
φορὰς δι' ὀλοκλήρου τῆς Πρω-
τοχρονιάς.

—Τὶ συμβαίνει;

—Νὰ ἐτοιμασοῦν τὰ πυρὸ
δόλα, ὀλῆματα καὶ ὅλοι οἱ πυ-
ροβολοὶ.

Σὲ πέντε λεπτά ὅλα εἶναι ἐ-
τοιμα. Ἀκολουθεῖ τὸ παρρηγι-
ακὸν ἐκ τοῦ παρατηρητηρίου
ΣΤΟΧΟΣ Ι' «Θερισμός τῆς
στρεφῶν ἀνὰ τέσσαρες. Ἐπὶ
φορὰς δι' ὀλοκλήρου τῆς Πρω-
τοχρονιάς.

—Τὶ συμβαίνει;

—Νὰ ἐτοιμασοῦν τὰ πυρὸ
δόλα, ὀλῆματα καὶ ὅλοι οἱ πυ-
ροβολοὶ.

Σὲ πέντε λεπτά ὅλα εἶναι ἐ-
τοιμα. Ἀκολουθεῖ τὸ παρρηγι-
ακὸν ἐκ τοῦ παρατηρητηρίου
ΣΤΟΧΟΣ Ι' «Θερισμός τῆς
στρεφῶν ἀνὰ τέσσαρες. Ἐπὶ
φορὰς δι' ὀλοκλήρου τῆς Πρω-
τοχρονιάς.

—Τὶ συμβαίνει;

—Νὰ ἐτοιμασοῦν τὰ πυρὸ
δόλα, ὀλῆματα καὶ ὅλοι οἱ πυ-
ροβολοὶ.

Σὲ πέντε λεπτά ὅλα εἶναι ἐ-
τοιμα. Ἀκολουθεῖ τὸ παρρηγι-
ακὸν ἐκ τοῦ παρατηρητηρίου
ΣΤΟΧΟΣ Ι' «Θερισμός τῆς
στρεφῶν ἀνὰ τέσσαρες. Ἐπὶ
φορὰς δι' ὀλοκλήρου τῆς Πρω-
τοχρονιάς.

—Τὶ συμβαίνει;

—Νὰ ἐτοιμασοῦν τὰ πυρὸ
δόλα, ὀλῆματα καὶ ὅλοι οἱ πυ-
ροβολοὶ.

Σὲ πέντε λεπτά ὅλα εἶναι ἐ-
τοιμα. Ἀκολουθεῖ τὸ παρρηγι-
ακὸν ἐκ τοῦ παρατηρητηρίου
ΣΤΟΧΟΣ Ι' «Θερισμός τῆς
στρεφῶν ἀνὰ τέσσαρες. Ἐπὶ
φορὰς δι' ὀλοκλήρου τῆς Πρω-
τοχρονιάς.

—Τὶ συμβαίνει;

—Νὰ ἐτοιμασοῦν τὰ πυρὸ
δόλα, ὀλῆματα καὶ ὅλοι οἱ πυ-
ροβολοὶ.

Σὲ πέντε λεπτά ὅλα εἶναι ἐ-
τοιμα. Ἀκολουθεῖ τὸ παρρηγι-
ακὸν ἐκ τοῦ παρατηρητηρίου
ΣΤΟΧΟΣ Ι' «Θερισμός τῆς
στρεφῶν ἀνὰ τέσσαρες. Ἐπὶ
φορὰς δι' ὀλοκλήρου τῆς Πρω-
τοχρονιάς.

—Τὶ συμβαίνει;

—Νὰ ἐτοιμασοῦν τὰ πυρὸ
δόλα, ὀλῆματα καὶ ὅλοι οἱ πυ-
ροβολοὶ.

Σὲ πέντε λεπτά ὅλα εἶναι ἐ-
τοιμα. Ἀκολουθεῖ τὸ παρρηγι-
ακὸν ἐκ τοῦ παρατηρητηρίου
ΣΤΟΧΟΣ Ι' «Θερισμός τῆς
στρεφῶν ἀνὰ τέσσαρες. Ἐπὶ
φορὰς δι' ὀλοκλήρου τῆς Πρω-
τοχρονιάς.

—Τὶ συμβαίνει;

—Νὰ ἐτοιμασοῦν τὰ πυρὸ
δόλα, ὀλῆματα καὶ ὅλοι οἱ πυ-
ροβολοὶ.

Σὲ πέντε λεπτά ὅλα εἶναι ἐ-
τοιμα. Ἀκολουθεῖ τὸ παρρηγι-
ακὸν ἐκ τοῦ παρατηρητηρίου
ΣΤΟΧΟΣ Ι' «Θερισμός τῆς
στρεφῶν ἀνὰ τέσσαρες. Ἐπὶ
φορὰς δι' ὀλοκλήρου τῆς Πρω-
τοχρονιάς.

—Τὶ συμβαίνει;

—Νὰ ἐτοιμασοῦν τὰ πυρὸ
δόλα, ὀλῆματα καὶ ὅλοι οἱ πυ-
ροβολοὶ.

Σὲ πέντε λεπτά ὅλα εἶναι ἐ-
τοιμα. Ἀκολουθεῖ τὸ παρρηγι-
ακὸν ἐκ τοῦ παρατηρητηρίου
ΣΤΟΧΟΣ Ι' «Θερισμός τῆς
στρεφῶν ἀνὰ τέσσαρες. Ἐπὶ
φορὰς δι' ὀλοκλήρου τῆς Πρω-
τοχρονιάς.

—Τὶ συμβαίνει;

—Νὰ ἐτοιμασοῦν τὰ πυρὸ
δόλα, ὀλῆματα καὶ ὅλοι οἱ πυ-
ροβολοὶ.

Σὲ πέντε λεπτά ὅλα εἶναι ἐ-
τοιμα. Ἀκολουθεῖ τὸ παρρηγι-
ακὸν ἐκ τοῦ παρατηρητηρίου
ΣΤΟΧΟΣ Ι' «Θερισμός τῆς
στρεφῶν ἀνὰ τέσσαρες. Ἐπὶ
φορὰς δι' ὀλοκλήρου τῆς Πρω-
τοχρονιάς.

—Τὶ συμβαίνει;

—Νὰ ἐτοιμασοῦν τὰ πυρὸ
δόλα, ὀλῆματα καὶ ὅλοι οἱ πυ-
ροβολοὶ.

Σὲ πέντε λεπτά ὅλα εἶναι ἐ-
τοιμα. Ἀκολουθεῖ τὸ παρρηγι-
ακὸν ἐκ τοῦ παρατηρητηρίου
ΣΤΟΧΟΣ Ι' «Θερισμός τῆς
στρεφῶν ἀνὰ τέσσαρες. Ἐπὶ
φορὰς δι' ὀλοκλήρου τῆς Πρω-
τοχρονιάς.

—Τὶ συμβαίνει;

—Νὰ ἐτοιμασοῦν τὰ πυρὸ
δόλα, ὀλῆματα καὶ ὅλοι οἱ πυ-
ροβολοὶ.

Σὲ πέντε λεπτά ὅλα εἶναι ἐ-
τοιμα. Ἀκολουθεῖ τὸ παρρηγι-
ακὸν ἐκ τοῦ παρατηρητηρίου
ΣΤΟΧΟΣ Ι' «Θερισμός τῆς
στρεφῶν ἀνὰ τέσσαρες. Ἐπὶ
φορὰς δι' ὀλοκλήρου τῆς Πρω-
τοχρονιάς.

—Τὶ συμβαίνει;

—Νὰ ἐτοιμασοῦν τὰ πυρὸ
δόλα, ὀλῆματα καὶ ὅλοι οἱ πυ-
ροβολοὶ.

Σὲ πέντε λεπτά ὅλα εἶναι ἐ-
τοιμα. Ἀκολουθεῖ τὸ παρρηγι-
ακὸν ἐκ τοῦ παρατηρητηρίου
ΣΤΟΧΟΣ Ι' «Θερισμός τῆς
στρεφῶν ἀνὰ τέσσαρες. Ἐπὶ
φορὰς δι' ὀλοκλήρου τῆς Πρω-
τοχρονιάς.

—Τὶ συμβαίνει;

—Νὰ ἐτοιμασοῦν τὰ πυρὸ
δόλα, ὀλῆματα καὶ ὅλοι οἱ πυ-
ροβολοὶ.

Σὲ πέντε λεπτά ὅλα εἶναι ἐ-
τοιμα. Ἀκολουθεῖ τὸ παρρηγι-
ακὸν ἐκ τοῦ παρατηρητηρίου
ΣΤΟΧΟΣ Ι' «Θερισμός τῆς
στρεφῶν ἀνὰ τέσσαρες. Ἐπὶ
φορὰς δι' ὀλοκλήρου τῆς Πρω-
τοχρονιάς.

—Τὶ συμβαίνει;

—Νὰ ἐτοιμασοῦν τὰ πυρὸ
δόλα, ὀλῆματα καὶ ὅλοι οἱ πυ-
ροβολοὶ.

Σὲ πέντε λεπτά ὅλα εἶναι ἐ-
τοιμα. Ἀκολουθεῖ τὸ παρρηγι-
ακὸν ἐκ τοῦ παρατηρητηρίου
ΣΤΟΧΟΣ Ι' «Θερισμός τῆς
στρεφῶν ἀνὰ τέσσαρες. Ἐπὶ
φορὰς δι' ὀλοκλήρου τῆς Πρω-
τοχρονιάς.

—Τὶ συμβαίνει;

—Νὰ ἐτοιμασοῦν τ

‘Απάντησις τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Βορ. Ἀγῶνος εἰς τὴν ἐφημερίδα «ΤΟ ΒΗΜΑ»

ΟΙ ΑΛΒΑΝΙΚΟΙ ΑΕΤΟΙ ΠΕΤΟΥΝ

ΠΑΝΤΑ ΨΗΛΑ...

Κύριε Διευθυντά,

Με τὸν ἐντυπωσιακὸ αὐτὸ τίτλο δημοσιεύσατε στὴν ἐκδοσὴ «ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ» τῆς 23-11-1980 σὰν ἀναδημοσίευση ἀπὸ τὸ «LE MONDE», τὸ ἄρθρο ἀναφερόμενο στὴν κατὰστασιν στὴν Ἀλβανία καὶ ὑπογραφόμενο ἀπὸ τοὺς MAURICE T. MACHINO καὶ FABELA M. RABET.

Ἐπὶ τοῦ ἁρθροῦ αὐτοῦ, θὰ μᾶς ἐπιτρέψετε νὰ διατυπώσουμε ὠρισμένες σκέψεις καὶ ἴσως μερικὰ ἐρωτηματικά, ἀφοῦ θέβαια δημοσιεύσατε καὶ τὴν παρούσα ἀπάντησιν, γιὰ νὰ μὴ θεωρηθῇ ἡ ἐγκυρὸς ἐφημερίδα σας, ὅτι μεροληπτῇ ὑπὲρ τῆς Ἀλβανίας.

Ἡ ἀντικειμενικὴ ἀλλοστὴ κρίση καὶ ἡ ἡμερολόγητη δημοσιογραφία, συνθέτουν τὴν δεοντολογία τῆς λειτουργίας τοῦ ἐπαγγέλματός σας. Τὸ γεγονός

δὲ, ὅτι τὸ δημοσίευμα ἀφορᾷ ἀπόψεις ποὺ ἐκφράζουν οἱ κύριοι MAURICE T. MACHINO καὶ FABELA M. RABET καὶ κατεχώρισε ὁ MONDE, δὲν ἀπαλλάσσει καὶ τὸ ΒΗΜΑ, ἀπὸ οἰοτιδήποτε σχολιασμὸ ἀπὸ ἀναδημοσίευσε τὸ κείμενο αὐτό, χωρὶς προηγούμενο ἐλεγχὸ τοῦ κειμένου.

Γιατὶ ἐὰν ἐφτασαν οἱ Ἀλβανοὶ νὰ ἔχουν τὴν δύναμιν νὰ πείθουν τοὺς ἀναγνώστες τοῦ MONDE, δὲν πιστεύουμε, ὅτι θὰ εὐρίσκον τόσο εὐκόλα καὶ ἐλληνικὴ ἐφημερίδα νὰ τοὺς ὑμνοῦν καὶ μάλιστα μὲ κείμενο πού, ὅπως θ' ἀποδείξουμε, εἶναι τελείως ἀστέιο ἔστω καὶ γιὰ προπαγανδιστικὴν μπροσούρα.

Καὶ ἐξηγούμεθα. Μέσα σὲ πλαίσιο στὴ σελίδα 8, οἱ συγγραφεῖς τοῦ κειμένου ἀναφέρονται σὲ μιὰ νέα ἀξία ἢ ὅριμον τῆς «ποιότητος ζωῆς». Ὁ χώρος, λένε, ὁ τόπος κατοικίας

καὶ ὁ τόπος δουλειᾶς. Ὁ χώρος, ὁ οἰοτιδήποτε χώρος στὸν κόσμον, δὲν εἶναι καθόρθω κανενός. Εἶναι φυσικὸς καὶ δὲν τὸν ἐφτασε οὔτε τὸ Κόμμα, οὔτε οἱ ἄνθρωποι. Αὐτὰ ποὺ μπόρεσαν νὰ φτιάξουν οἱ ἄνθρωποι κάτω ἀπὸ τὴν σωστὴ ἢ ὀχι διακυβέρνησιν τοῦ κόμματος, εἶναι ὁ τόπος κατοικίας καὶ ὁ τόπος δουλειᾶς. Γιὰ τὸ πρῶτον μᾶς γράφουν στὸν πρόλογον τοῦ ἰδίου κειμένου καὶ ἀρχίζουν μάλιστα ἀπὸ τὸ ἐσωτερικόν, γιὰ τὸ ἐξωτερικόν, γιὰ τοὺς γινώσκοντες τὰ πράγματα καλλίτερα ἀπὸ τοὺς προπαγανδιστές, εἶναι πανάθλιο. Τὸ ἐσωτερικόν, λοιπόν, ἀπορτίζεται ἀπὸ «ἐνα μαγειριὸ μὲ μιὰ κουζίνα ὑπερρίου, ἐνα μικρὸ καθιστικόν, (ντιβάνια κατὰ μῆκος τῶν τοί-

χων σκεπασμένα μὲ φλοκάτες, ἐνα τραπέζιν στὴ μέση ὅπου ἡ οἰκοδόμοισα ἔχει ἀκουμπιστῇ τὴ ρακὴ γιὰ τὸ καλωσόρισεν), —ἀλήθεια καρέκλες δὲν ὑπάρχουν;— δύο κρεβατοκάμαρες, ἀτὰ πλακάκια κιλίμια, κοντὰ στὴν τηλεόρασιν οἰκογενειακῆς φωτογραφίας (ἐνα ζευγάριν νεόνυμφοι, μιὰ ὁμάδα παρτιζάνων) καὶ ἀκριβῶς πάνω ἀπὸ τὴν ἐξώπορτα τὸ πορτραῖτον τοῦ Ἐμβέρ Χότζα...

Καὶ μόνο ἡ εἰσαγωγὴ αὐτὴ στὸ... Ὑμνογράφον περὶ Ἀλβανίας μᾶς ἀναγκάζει νὰ ρωτήσουμε. Ἡ ἀκρατὴ ἀνεξαρτητοποίηση τῆς Ἀλβανίας!!! κατὰ φερὲ νὰ προσφέρει στὸν ἐπὶ 12ωρον ἐργαζόμενον πολίτη τῆς τὰ πῶς πάνω ἀγαθὰ!!! τὰ ὁ-

ποῖα ἐκέδρισε στὰ 36 χρόνια τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς, ὅταν ἡ ἐξαρτημένη μόνιμα Ἑλλάς στὰ 20 χρόνια ἀπὸ τὴν ὁκλαδίαν τῆς, καὶ τὴν καταστροφὴν τῆς, εἶχε πλημμυρίσει ὀχι ἀπὸ φλοκάτες!!! ἀλλὰ ἀπὸ χαλιὰ Περσίας. Οἱ συγγραφεῖς τοῦ ἁρθροῦ αὐτοῦ, πρέπει ἢ νὰ μὴν ἔχουν ἀπολαύσει, οὔτε τὴ ρακὴ, στὴν δυστυχισμένη Γαλλίαν ὅπου ζοῦν νάρκωτοι ἢ νὰ προσπαθοῦν νὰ «θεωρηθοῦμε» ἀφελεῖς. Ἐρώτησιν ἀκόμη. Ὁ Εὐλωργὸς τοῦ παραδείγματος ποῦ ἀνέφερε καὶ ἡ ράφτρα γυναικὸς τοῦ κατάρθωσαν νὰ ἔχουν, ὑπὸ ἀνεξαρτησία ἐξωτερικὴ, ἀλλὰ ὑπὸ τρομοκρατία ἐσωτερικὴ, τ' ἀνυτέρω ἀγαθὰ... Ἐνῶ σ' ὅλον τὸν ἄλλο ἐξηρητημένο κόσμον στὴν Δύση καὶ Ἀνατολὴ καὶ ἀκόμη ἐδῶ στὴν Ἑλλάδα οἱ ἰδιοὶ ἐπαγγελματίες ἔχουν πολλὰ περισσότερα. Δὲν θέλετε νὰ σταθοῦμε στὸν κορεσμὸ τῶν ἀγαθῶν ποὺ εἶναι καὶ τὸ μεγάλο ἐλάττωμα τοῦ σημερινοῦ κόσμου; Θὰ συμφωνήσουμε ὅτι τὸ μέτρο συγκρίσεως δὲν θάπρεπε νὰ εἶναι αὐτό. Τὸ ἀναφέρουμε, γιὰτὶ μ' αὐτὸ τὸν τρόπο καὶ μὲ αὐτὸ τὸ μέτρο ἐκκίνησε τὸ ἄρθρον σας. Ἀλλὰ καὶ τὸ πορτραῖτον τοῦ κ. Ἐμβέρ Χότζα πάνω ἀπ' ὅλα;... Σεῖς τί λέτε κύριε Διευθυντά. Αὐτὸ δὲν τὰ λέει ὅλα; Θέλετε, ὡ ἐλευθεροί, ἀνεξαρτητοὶ Ἀλβανοί, θὰ ἐξαρτᾶσθε ἀπὸ τὴν ἀνάρτησιν ἢ ὀχι τοῦ πορτραῖτος τοῦ κ. Χότζα πάνω ἀπὸ τὰ κεφάλαιά σας.

Παγῶτ καὶ Βιβάλντι. Τὸ ἔχει στερηθῇ ἡ Δύση, ἢ ἐμεῖς κύριε Διευθυντά τὸ παγῶτ; Καὶ τὸ Βιβάλντι; Ἀναφέρονται ὅμως σὺν ἐπιτεύγματι γιὰ τὴν Ἀλβανία. Τότε πρέπει πράγματι νὰ τὸ μνημονεύσει τὸ ἄρθρον. Στὰ 1980, ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἐφτασε στοὺς πλανῆτες οἱ Ἀλβανοὶ ἄρχισαν νὰ τρᾶνε παγῶτ καὶ ν' ἀκούει Βιβάλντι. Καὶ στὰ σπῆτα ἐσθρίβουν στὸν ἔνο, μόνο ρακὴ, γιὰτὶ δὲν ὑπάρχει τίποτε ἄλλο. Οὔτε σοκολάτα, ποὺ θὰ βρῆτε καὶ στὸ τελευταῖον κουτσόσπιτο τῆς ἐξαρτημένης καὶ ἀπωλεσμένης Ἑλληνικῆς Ἐπικράτειας. Ἀλλὰ οὔτε σ' ἀνταγὰλιν νὰ συνοδεύει τὴν καυτὴ ρακὴ. Πού χορηγεῖται γιὰτὶ πρέπει τὸ οἶνον πνευματικὸν ἀντικαταστήσῃ τὴς θερμίδες ποὺ λείπουν ἀπὸ τὸ πτωχότατον σιτηρέσιον τῶν Ἀλβανῶν εὐτυχῶν ὑπηκόων, ποὺ τοὺς κάνουν εὐτυχεῖς, μόνο τὰ κείμενα τῶν ἁρθρῶν, σὺν αὐτῷ ποὺ δημοσιεύσατε.

Ὁ χώρος δουλειᾶς. Εἶναι δυνατόν νὰ εἶναι καλλίτερος ἀπὸ τὸν οἰοτιδήποτε χώρον δουλειᾶς στὸν κόσμο; Γράφουν καὶ τὶ δὲν γράφουν οἱ συγγραφεῖς τοῦ κειμένου! Δὲν ὑπάρχουν ἀντίφροντες. Τὶ ἔγραψαν γιὰ τὴς ἐκκαθάρσεις μέσα στὸ κόμμα. Μὲ σφαγῆς, ὀχι ἀπλῶς ἀπομακρύνσεις. Ποιὲς οἰκογένειες ἦσαν γύρω ἀπὸ τὸν Χότζα, ποιὲς εἶμεν καὶ ἀπὸ τοῖς καὶ μὲ ποῖο τρόπο ἀντικαταστάθηκαν. Δὲν ὑπάρχουν φυγάδες!!! Ἀλλὰ προμερὴ ἀναλήθεια. Οἱ ὑπογράφοντες τὸ παρὸν κείμενο ἔχουν τὴν δυνατότητα ν' ἀποδείξουν σ' ὅποιον ἐπιθυμῇ ὅτι φιλοξενοῦν παρὰ πάνω ἀπὸ 40 φυγάδες τοῦ Ἀλβανικοῦ Παραδείσου, μόνο τῶν τελευταίων μηνῶν, οἱ ὁποῖοι μὲ κίνδυνον τῆς ζωῆς τοὺς προτίμησαν τὸν δια-

λυμένο καὶ ἐξηρητημένο χώρο τῆς Πατρίδος μας. Οἱ ἰδιοὶ δὲ καταμαρτυροῦν, ὅτι λίγο νὰ χαλάρωναν τὰ δρακόντεια μέτρα διαφυλάξεων τῶν συνόρων τοῦ οἱ Ἀλβανοί, ὀχι νὰ ἀφῆσαν ἐλευθερὴν τὴν διακίνησιν, δὲν θὰ ἔμενε κανεὶς μέσῳ στὴν χώρα, παρὰ μόνο οἱ προύχοντες τοῦ κόμματος, οἱ ὁποῖοι μένουσιν ἀεὶ λίγα τετράγωνα, τελείως ἀπομονωμένα ἀπὸ τοὺς λοιποὺς «ἐλευθεροὺς» πολίτες Ἀλβανούς, ὅπως καὶ στὸ κείμενό τους παραδέχονται οἱ συντάκτες τοῦ γιὰ νὰ μὴ φανεῖ ὅτι δὲν γράφουν τ' ἀληθινὰ γεγονότα. Ἀλλὰ τὸ δικαιολογεῖν μὲ κάθε ἀνεύθυν, αὐτὸ δὲν εἶναι τίποτε περισσότερο. Καὶ γιὰτὶ δὲν χορηγοῦν ἀδείας νὰ πᾶνε ὅποιοι θελοῦν, δημοσιογράφοι ἢ ὀχι, νὰ ἐπισκεφθοῦν, νὰ δοῦν καὶ νὰ γευθοῦν τὸν παράδεισόν τους;

Οἱ καλλιτέχνες, οἱ φοιτητές, τὰ στελέχη Κύριε Διευθυντά, ποὺ θοῖνουν ἔξω ἀπὸ τὴν Ἀλβανία, ἐπιτρέφουν πίσω, γιὰτὶ οἱ δικοὶ τους, οἱ οἰκογένειές τους ἀν δὲν ἐπιστρέψουν, συλλαμβάνονται ἀμέσως καὶ φυλακίζονται ἀφοῦ διαλυθοῦν. Ἀλλὰ μὴ μόνον ὅσοι ἔξ' αὐτῶν εἶναι ἀνῶτερη στελέχη τοῦ Κόμματος, θοῖνουν ἔξω, σπουδάζουν κ.λπ. Οἱ ἄλλοι, ὅλοι οἱ ἄλλοι, ἔχουν ὑποχρέωσιν νὰ ἐργάζονται γιὰ τὸ καλὸ τοῦ Κόμματος καὶ τῆς Ἀλβανίας. Γράφουν μὲ σιγουριά περὶ οἱ συντάκτες τοῦ κειμένου ποὺ δημοσιεύσατε: «Ἡ Ἀλβανία δὲν ἔχει ἀντίφροντες». Ἀν εἶναι δυνατόν Κύριε Διευθυντά νὰ δημοσιεύσεται τέτοια ὑπερβολὴ καὶ νὰ δεχόμαστε ὅλοι ἐμεῖς οἱ ἀφελεῖς, ὅτι δὲν εἶναι προπαγανδιστικὸν κείμενον!!! Ὑπάρχει περίπτωσις νὰ μὴν ὑπάρχουν ἀντίφροντες; Ἐδῶ καὶ στὸν Παράδεισον ὑπῆρξε ἡ Εὐα. Στὴν Ἀλβανία οὔτε ἔνας; Περιέργω. Μήπως δὲν ὑπάρχει καμία δυνατότητα νὰ φανοῦν οἱ ἀντίφροντες; Τότε πῶς ἐξηγεῖται ὅτι στὰ στρατόπεδα διαβίου 7.000 καὶ πλέον πολιτικοὶ κρατούμενοι; Τότε πῶς ἐξηγεῖται ὅτι μὲ τὴν πρόσφατη κατηργηθῇ ἡ ποινὴ τοῦ θανάτου ἐπὶ ὅποια πείρας διαφυγῆς στὸ ἐξωτερικόν καὶ μετρίσθησεν σὲ 25 χρόνια φυλακῆς καὶ καταναγκαστικῶν ἔργων; Καὶ πῶς ἐξηγεῖται ἡ μεγάλη σφαγὴ στὸ στρατόπεδόν τῶν Τιράνων τὸ 1973, ὅταν ἐξεγέρθηκαν οἱ πολιτικοὶ κρατούμενοι, κάτω ἀπὸ τὴς ὁδοῦς συνθήκης διαβιώσεώς τους; Καὶ ποῖοι ἐφταῖσαν τὸν ὀλάνθησιν σου ἀπὸ τοὺς δάλτους; Οἱ πρὶν ἡλῆδες πολιτικοὶ κρατούμενοι ποὺ «κατασκευάζονται» μὲ πολὺ εὐκόλῳ τρόπῳ καὶ ἡ καταναγκαστικὴ ἐργασία γιὰ τὸ «καλὸν τοῦ συνόλου» ποὺ ὅλοι ἐμεῖς οἱ ἐλευθεροὶ ἄνθρωποι, δὲν δεχόμαστε νὰ προσφέρουμε ἀντίφροντες. Σὺν ἀπὸ ἐσώτερη μάστιγὴ ἐπιθυμία θέλουμε νὰ σταθροῦμε τὴς ἐλευθερίας μας, γιὰ νὰ δημιουργήσουμε πάρκα, τὰ μὴ πετάξετε ποτὲ κατὰ γῆς τὸ πακέτο ἀπὸ τὰ τοιγάρωσάς. Κύριε Διευθυντά, καὶ ἂν θέλατε αὐτοῦ τηλεφωνεῖστέ μας νὰ πᾶμε μαζί στὸν Ὑμηττὸ νὰ φυτεύουμε ἀπὸ ἐνα δένδρον. Ἐμεῖς οἱ ἐσῆς, ἐλευθεροί, χωρὶς πᾶσι, ἐπειδὴ μᾶς ἀρέσει ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ἐλευθερία, μέσῳ στὴν ἑποῖα μπορούμε νὰ λέμε τὰ καὶ κα σῶκα καὶ τὴ σκάφη σκάφη. Εὐχαριστοῦμε γιὰ τὴν ἀμερόληπτη φιλοξενίαν σας.

Ι. ΤΣΙΑΜΠΕΡΗΣ
Γεν. Γραμματεὺς ΚΕΒΑ

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ ΣΤΟ ΒΟΡΕΙΟ - ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛ. 2

ροβολαρχίας κρουσιφλεγῶς.

Οἱ στόχοι εἶναι ἐχθρικά πολυβολεῖα. Ὁργανωμένη δηλαδὴ θέσι, τοῦ ἐχθροῦ καὶ γίνεται βολὴ καταστροφῆς.

Ἀρχίζει ἡ βολή. Μαζί μας βάλλουν καὶ ἄλλαι πυροβολαρχίαι σὲ ἄλλους στόχους. Ἀσφαλῶς γίνεται ἐπίθεσις. Ὁ ὅλων τὰ πρόσωπα ἀστράφτουν ἀπὸ χαρὰ καὶ ἐνθουσιασμό. Οἱ θρυλικοὶ μας φαντάροι καὶ πάλι προχωροῦν. Ἡ πίστις καὶ ὁ λαμπρὸς ἥλιος φωτίζουν τὴν ψυχὴ ὅλων μας, καὶ μᾶς ὁδηγοῦν πρὸς μιὰ νέα νίκη. Τὰ χέρια τῶν πυροβολητῶν ξυλιάζονται, γιὰτὶ τὰ πάντα εἶναι παγωμένα. Τὶ σημασία ἔχει αὐτὸ μπροστά στὸ νέο θρίαμβο;

Χωρὶς νὰ τοὺς τὸ εἰπῇ κανεὶς, ὁ εἰς μετὰ τοῦ ἄλλου συναλλάσσονται στὰ καθήκοντα ὑπηρετῶν τῶν πυροβόλων καὶ ἔτσι κρῖν καὶ κόπωσης μετριάζονται. Ἀπὸ τὰς θέσεις τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου πυροβόλου, φαίνονται αἱ ἐκρήξεις τῶν βλημάτων μας καὶ τὰ ἀποτελέσματά μας. Τί θέαμα, ὁ πυροβολητὴς νὰ βλέπῃ τὴς ἐπιτυχίας του καὶ νὰ ἀπολαύβῃ τὴν σκηνὴν τῆς μάχης ἀπὸ κοντά. (Ἐκεῖνοι τὸ θέλουν, ἐκεῖνοι προκαλέσαν).

Γύρω ἀπὸ τ' αὐτὰ μας πολλὰ σφυρίγματα, σφυρίγματα κατὰ σὰν φτεροὺνισμα ἀκούονται καὶ πολλὰ κοντὰ ἐκρήξεις βλημάτων, ὀλων καὶ πυροβολικοῦ. Προτοῦ προλάβουν ὁμως ν' ἀφήσουν στὸ νοῦ μας τὰ ἴχνη οἱ ἐξωτερικοὶ ἐρεθισμοὶ καλύπτονται ἀπὸ τοὺς κρότους τῶν ἐκτυροσκοπητῶν καὶ διαρρέξουν τῶν βλημάτων τῶν δικῶν μας κανονίων καὶ τὸν κελάρημα τῶν πολυβόλων τοῦ Πεζικοῦ μας.

Περὶν ὥρες πολλὰς καὶ ἔπειτα ἀπὸ λίγους διακεκομμένους καὶ μακρινούς πλέον πυροβολισμούς ἀπλῶνεται καὶ πάλι ἡσυχία. Μετὰ τὸ μεσημέρι μᾶς φέρνουν κατὰ. Κουραμένα καὶ λίγη σταφίδα μὲ χαλβὰ. Οἱ ἡμιονητοὶ μᾶς ἀφανεῖς ἤρωες, κατόρθωσαν νὰ μᾶς πλησιάσουν καὶ πάλι... Πίνουμε λίγο κονιάκ καὶ ἔπειτα τὸ στρώ-

νουμε στὸ φαγητό, τελειώνοντας τὸ εἴχνον στὸ τραγοῦδι «τοὺς φάγαμε καὶ σήμερον».

Περὶν ἡ ἡμέρα. Ἡδὴ ἔχει σκοτεινιάσει, τὸ κρῖν εἶναι τσουχτερό καὶ τρυπὰ τὰ μουδιασμένα μέλη μας καὶ τὰ κουρασμένα κορμιά μας. Ἡ ψυχὴ παραμένει ἀλύγιστη. Οἱ ἄνδρες ἔχουν ἀνάψει μικρὰς φωτιὰς ἔξω ἀπὸ τὰ ἀντίσκηνα τους καὶ θερμαίνονται τὰ παγωμένα χέρια τους. Γύρω ἀπὸ τὴ φωτιά ὅλοι σὰν μιὰ οἰκογένεια στὸ τζάκι μιλάνε, γελοῦνε καὶ τραγουδοῦνε, ἕνας τρέμει ἀπὸ τὸ κρῖν καὶ κλαίει, εἶναι ἀδύνατος, τὸν περιποιούμεθα. Σὲ μιὰ παλιόκαλύθα, τῆς ὁποίας ἡ εἰσόδος ἔχει φτιαχθῇ μὲ ἕνα ἀντίσκηνο, ἱταλικὸ λάφυρον, ἔχουμε σὺν κεντροῦ οἱ Ἀξίωματικοὶ τῆς Πυροβολαρχίας. Ἐκεῖ γίνεται καὶ διανομὴ ἱματισμοῦ καὶ δώρων στοὺς ἄνδρες, εἶναι δῶρα γιὰ τοὺς πυροβολητὰς μας σταλμένα ἀπὸ μάννες, γυναῖκες, ἀδελφές, ἀραβωνιαστικὲς καὶ Ὁργανώσεις. Ο ΚΑΘΕΝΑΣ φορεῖ ἀμέσως ὅτι τοῦ δίδουν, μερικοὶ ποὺ περιμένουν στὴ σειρά ἔχουν ριγμένους ἐπάνω τους καὶ τὴς κουβέρτες τους, ὅλα γύρω εἶναι παγωμένα.

Ἀργότερα οἱ λοχία γεμίζουν τὰ παγούρια τῶν με κονιάκ, παίρνουν καὶ χαλβὰ, σταφίδα καὶ τσιγάρα γιὰ τοὺς ἄνδρες τους. Στὸ ἀντίσκηνο παίρνει ὁ καθένας τὸ μερίδιόν του καὶ πίνουν ὁ εἰς κατόπιν τοῦ ἄλλου ἀπὸ τὸ παγούρι τοῦ Λοχίου κονιάκ, εὐχόμενοι ὅλοι τὴν ΝΙΚΗ, τὴν τελικὴν.

Ἐχουν περάσει μεσάνυχτα. Ἐρχεται ἡ διαταγὴ νὰ φορτωσῶμε καὶ νὰ φύγουμε. Ὁ λοχαγὸς μοῦ λέγει ὅτι ἡ μετακίνησις αὐτὴ θὰ εἶναι πολὺ μικρή... Τὸ ἄσχημον εἶναι τώρα ποὺ συνήλαμα λιγάκι ν' ἀρχίσουμε πάλι τὴν πάλιν μὲ τὸ κρῖν καὶ τὰ χιόνια στὸ σκοτάδι, τοὺς Ἱταλοὺς δὲν τοὺς ὑπολογίζαμε πλέον. Εὐτυχῶς ἡ διαταγὴ δὲν εἶναι ἐπείγουσα, ἔτσι μπορούμε νὰ φύγουμε τὸ πρωί.

1)141

Ἐνα σφυρίγμα μᾶς σηκώνει

ὅλους στὸ πόδι. «Ἐμπρὸς νὰ φορτωσῶμε». Ὁ οὐρανὸς σήμερον εἶναι σκοτεινός, ἀρχισε νὰ ψιχαλίζει καὶ νὰ φυσᾷ. Εἶναι Πρωτοχρονιά. Σὲ λίγην ὥρα ἡ Πυροβολαρχία εἶναι ἑτοιμὴ, ἔξινον μετὰ στοιχείων, διότι εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ προχωροῦμε ἀνάκλυτοι πρὸς τὸν ἐχθρόν. Βρέχει μισή ὥρα μιὰ βροχὴ δυνατὴ καὶ ψυχρὴ (χιονόνερο), γινώμαστε μούσκεμα (παπιά). Τὰ μονοπάτια γεμίζουν λάσπες, νερὰ καὶ χιόνια. Τὰ κτήνη κολλᾶνε στὴς λάσπες καὶ πέφτουν, οἱ ἄνδρες πνίγονται στὴ λάσπη καὶ νὰ τὰ σηκώνουν. Περνάμε τὸ χωριὸ Γκουσμάρι. Τὰ χιόνια ἔλειψαν ἐδῶ ἀπὸ τὰ νερὰ τῆς βροχῆς. Ἐπὶ τέλους βλέπουμε χῶμα καὶ πέτρες καὶ πῶς πέρα ἀπὸ τὸν Ἱταλόν. Εἶναι φορτωμένοι τὰ δικὰ τους ὅπλα καὶ πυρομαχικά καὶ τὰ μεταφέρουν στὸ χωριὸ (σικὲς ἀδούλων ἀνθρώπων). Εἶναι δικὰ μας πλέον. Τοὺς πλησιάζουμε. Οἱ φαντάροι μᾶς ποὺ τοὺς συνοδεύουν γελοῦν, τοὺς δίνουν τσιγάρα, οὔτοι ἀμύλητοι, φαίνονται σὰν τρομαγμένοι ἀκόμη ἀπὸ τὴν χθεσινὴν μάχην. Ἀνεβαίνουμε σ' ἕνα ὕψωμα (1800 μ.), μπροστά μας συναντοῦμε δύο σειρὰς συρματοπλέγματα καὶ χαρκαώματα τῶν Ἱταλῶν. Εἶναι τὰ πολυβολεῖα ποὺ κτυπήσαμε χθές.

Ἐκεῖ στὴν κορυφογραμμὴ τᾶσσομεν τὰ πυροβόλα καὶ πῶς κάτω στήνουμε τ' ἀντίσκηνά μας. Ἡ βροχὴ ἔχει σταματήσει.

Τὰ πυροβόλα εἶναι ἑτοιμα καὶ πάλιν. Οἱ ἄνδρες τώρα ἀσχολοῦνται μὲ τὴν τακτοποίησιν τῶν ἀντίσκηνων τῶν. Οἱ Ἑλληνες εἶναι πρακτικοί. Σὲ μισή ὥρα ἔχουν βγάλει ὅλους τοὺς πασσάλους τῶν ἐχθρικών συρματοπλεγμάτων καὶ ἔτσι ἐξασφάλισαν ξύλα γιὰ φωτιά.

Εἴμαστε νηστικοὶ καὶ θρεγμένοι, κατὰκοποι ἀπὸ τὴν κούρασι. Κρυώσαμε ἀρκετά, ἀλλὰ τώρα μπροστά στὴ φωτιά καὶ τὴν χαρὰ μας, γιὰτὶ νικοῦμε τὰ ἐχθροὺς ὅλα, ἀκόμα καὶ τὸν ἐχθρόν ποὺ εἶναι τσακισμένος ἀπέναντί μας. Κάτω βλέπουμε

τὰ χωριὰ Νιβίτσα - Λεκτούσι καὶ τὴς ἀπέναντι κορυφογραμμῆς τῶν ὕψωμάτων Ἱταλούς ποὺ κάνουν ἴσως τὸν ἀπογευματινὸν τους περίπατον. Εἶναι, βλέπετε Πρωτοχρονιά. Συνεχίζουν τὴν ὁργάνωσίν τους.

Γιὰ δῶρα ὅλοι μᾶς ἔχουμε τώρα ἐπὶ πλέον ἀπὸ ἕνα ἱταλικὸ ὑδροδοχεῖο, καὶ ἀπὸ μιὰ ἢ δύο χειροβομβίδες ἀπὸ τὰ ἐγκαταλειφθέντα.

Οἱ ἄνδρες ἔχουν ἐφοδιασθῇ μὲ ἀντίσκηνα, κουβέρτες καὶ καραβάνες, μερικοὶ καὶ κονσέρβες (ψάρια - μερμελάδα). Τὸ κάθε τι ξένον φαίνεται καλύτερον καὶ νόστιμον.

Γυρίζουμε στὴν κορυφογραμμὴ ἀπὸ περιέργεια. Τρέχουμε νὰ δοῦμε τὰ Ἱταλικά χαρκαώματα καὶ τὴς θέσεις μάχης. Ἐδῶ βλέπουμε πολλὰ. Ὅπως τὸ Νοέμβριον στὸ Καλπάκι, Δελβινάκι, Δελβινὸν καὶ τὸ Δεκέμβριον στὸ Γκολέμι. Ἀντίσκηνα, κουβέρτες, φουσίγγια, ὅπλα, χειροβομβίδες, ὑδροδοχεῖα, κράνη καὶ καραβάνες πολλὰς γεμάτες μὲ μαγειρεμένα μακαρόνια. Ἀνάμεσα βρίσκονται καὶ πτωματὰ μερικῶν Ἱταλῶν. Ἡρωικὰ θύματα τοῦ καθήκοντος ποὺ προτίμησαν νὰ μείνουν ἐκεῖ ὅπου ἐτάχθησαν, παρὰ νὰ φύγουν ἢ νὰ παραδοθῶν ὅπως οἱ ἄλλοι συναδέλφοί τους, ποὺ δὲν ἐδίετασαν νὰ ἐγκαταλείψουν ἅπασι τὰ ἐξὰ πτώματα τῶν συμπολεμιστῶν τῶν. Θάπτονται οἱ νεκροὶ καὶ ἕνας σταυρὸς μπαίνει στὸν τάφον τους. Οἱ Ἑλληνες ἔπραξαν καὶ τὸ καθήκον τῶν Ἱταλῶν.

Τὸ ἀπόγευμα πέφτουν πάλι νιφάδες, νέα χιόνια, νέες παγωνιές. Μπαίνουμε στὰ ἀντίσκηνα μᾶς. Τὸ κατὰλευκὸ χιόνι σκεπάζει τὰ πάντα, τίποτα πλέον δὲν ἔχει μείνει ἀνάκλυτον. Ὅλα σήμερον εἶναι ὁμογεῖα. Ἐνας νέος χρόνος πρὸβλεπόμενος ἀπὸ τοὺς κανόνες τῆς μάχης. Ἡ ἡμέρα προχωρεῖ ἡρεμῶ. Νιώθουμε τὴς γιορτῆς μὲ τὴν ἀκλόνητὴ πίστιν στὸν ἐνέτιμον καὶ δίκαιον ἀγῶνα μᾶς ὑπὲρ τῆς Πατρίδος μᾶς τῆς ΕΛΛΑΔΟΣ. Εὐχαριστοῦμε τὸ Θεὸ γιὰ ὅλα.